

Zenetanítás tradicionális és modern zenei eszközökkel

Reikort Ildikó

Kulcsszavak: szintézis és analízis, zene-mozgás, összművészet,

Absztrakt

Célkitűzés

A művészeti nevelés fontossága évek óta tudományosan alátámasztott tény. Mégis azzal a tendenciával szembesülünk, hogy mostanában a művészetekhez kapcsolódó területek kissé mostoha szerepet kapnak a pedagógiai tevékenységeken belül is. A hagyományos zenepedagógia alapjait tiszteletben tartva és arra építve a XXI. század gyermekeinek oktatása kiegészítést kíván, és erre kiváló lehetőséget nyújt a modern zenei eszközökkel való megközelítés, amit sok éves tapasztalatom kristályosított ki, mely korunk gyermekeinek élményszerű zeneoktatásának lehetőségeit helyezi fókuszba.

Elméleti háttér

1. A komplex művészeti oktatás előnyei:

Mai világunkban egyre fontosabb, hogy belső világunkkal kapcsolatot tudjunk teremteni, majd az ott rejlő tartalmakat másokkal is meg tudjuk osztani. A zene kétszeresen is beszéd előttinek tekinthető, érzelmeket hordozó. Ehhez kiváló lehetőséget nyújt a zene és a szabad mozgás egysége, a hangszeres improvizáció.

2. A szintetikus és analitikus oktatás

A hagyományos zenetanulás kiváló lehetőséget nyújt a különböző hangszerekkel való ismerkedéshez, továbbá a zeneművek mély és közvetlen elsajátításához, mely folyamat során a kisebb zenei egységek épülnek fel nagyobb formákig.

A zene és mozgásimprovizáció pedig az adott zenemű adta élmény, mely a nagy formákból indul ki, és halad a kisebb részek felé.

Ezzel képez egységet az oktatásban, és ez adja fontosságának és kuriozitásának értékét.

3. A zene és a mozgás szintézisének előnyei

A foglalkozás során a résztvevők olyan zenei szemelvényekkel ismerkedhetnek meg, melyek mai világunk unikumának számíthatnak. A mozgásimprovizációk során a résztvevők a szabad alkotás folyamatát élhetik át, melynek során személyiségük kiteljesedhet.

4. Az improvizáció bevezetése anyanyelvi szinten

Az improvizatív módon történő alkotás megteremtheti a közös zenei alkotás lehetőségét különösebb tudást nem igénylő hangszereken is. A kreatív közös improvizáció során a „kis komponisták” az egymásra hangolódás magas szintjét élhetik meg. Mindez a legegyszerűbb hangkeltő eszközökön, vagy a gyermekek által készített hangszereken történik, melynek során belekóstolhatnak a kamarazenélés élményvilágába.

5. Az összművészeteken belüli kapcsolatrendszerek kiaknázása a zene vetületében

A zene és a mozgás magas fokú szintézise, az improvizáció bevezetése és fejlesztése egyszerű hangszerek használatával, a zene és a vizuális művészetek, a dramatikus feldolgozás kapcsolatrendszere olyan globális élményt teremt meg, amit a hagyományos zenepedagógia eddig nélkülözött tárházából, mint pl.: az improvizáció és mozgás a zene tükrében (hangszeres improvizáció és mozgás egy időben).

A módszer, amelynek elméleti alapjait tanulmány foglalja egybe, az oktatás különböző területein (óvoda, általános iskola, zeneoktatás, gimnázium) immár kiválóan működik.

Szakirodalom

Kolosay Nedda (2013): Művészet és tudomány. *Gyermeknevelés*, 1. 2. sz. 57-72.

Reikort Ildikó (2009): *Zenevarázs*. SuliNova Kht.

Reikort Ildikó (2015): Új utak és lehetőségek a zeneoktatásban. Zenepedagógia tradicionális és modern zenei eszközökkel (adaptálási lehetőségek Kőszegen

Kokas Klára (1992): *A zene felemeli kezeimet*. Akadémiai Kiadó, Budapest.

Kokas Klára (2001): *Amerikában tanítottam*. BKL Kiadó.

Dent-Brown, K. (2001): Story as therapeutic tool: The Six-Part Story Method.